

6. Czy zakaz badania właściwości sądu pochodzenia przewidziany w art. 24 rozporządzenia nr 2201/2003 oznacza, że sąd krajowy — do którego wniesiono o uznanie lub o nieuznanie orzeczenia sądu zagranicznego i który nie może badać właściwości sądu państwa członkowskiego pochodzenia oraz który nie stwierdził innych podstaw nieuznania orzeczeń określonych w art. 23 rozporządzenia nr 2201/2003 — powinien uznać orzeczenie sądu państwa członkowskiego pochodzenia o wydaniu dziecka, jeśli sąd państwa członkowskiego pochodzenia nie dochował przepisów postępowania określonych w rozporządzeniu na potrzeby rozstrzygnięcia kwestii wydania dziecka?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, str. 1).

odrębne kształcenie, to nauki snowboardu we Francji mogą udzielać wyłącznie instruktorzy snowboardu.

Strona skarżąca podnosi, że odmowa zezwolenia na podejmowanie wyłącznie zawodu instruktora snowboardu nie może być usprawiedliwiona w oparciu o podstawowe zasady swobodnego przepływu osób, swobodnego świadczenia usług oraz swobody przedsiębiorczości. Komisja utrzymuje ponadto, że określone w orzecznictwie Trybunału dla uzasadnienia ewentualnego ograniczenia tych zasad cztery kumulatywne przesłanki pozwalające na odstępstwa — niedyskryminacja, nadrzędne względy interesu ogólnego, zdolność do zagwarantowania realizacji słusznego celu oraz uwzględnienie zasady proporcjonalności — nie zostały spełnione.

(¹) Dyrektywa Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniająca dyrektywę 89/48/EWG (Dz.U. L 209, str. 25).

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-200/08)

(2008/C 171/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Bordes i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że odmawiając niemieckim i brytyjskim instruktorom snowboardu nauczania tylko tej dyscypliny we Francji i nie wymieniając w zarządzeniu z dnia 4 maja 1995 r. w brzmieniu zmienionym dyplomów instruktorów snowboardu zdobytych w innych państwach członkowskich, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciąży na mocy art. 39 WE, 43 WE i 49 WE, jak również art. 6 dyrektywy 92/51/EWG (¹);
- obciążenie Republika Francuska kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Chociaż w wielu państwach członkowskich nauczycielami jazdy na nartach oraz na snowboardzie mogą być osoby, które odbyły

Skarga wniesiona w dniu 20 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-209/08)

(2008/C 171/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: Maria Condou Durande, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania

- Stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub wcześniej byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami (¹), a w każdym bądź razie nie zawiadamiając o tych przepisach Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 17 tej dyrektywy;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin implementacji dyrektywy upłynął w dniu 5 sierpnia 2006 r. Tymczasem do dnia wniesienia niniejszej skargi strona pozwana nie przyjęła przepisów niezbędnych do implementacji dyrektywy, a w każdym bądź razie nie powiadomiła o tym Komisji.

(¹) Dz.U. L 261, str. 19.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2008 r. — Komicja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-223/08)

(2008/C 171/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komicja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: C. Huvelin, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2006/100/WE z dnia 20 listopada 2006 r. dostosowującej niektóre dyrektywy w dziedzinie swobodnego przepływu osób, w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii (¹) lub w każdym razie nie powiadamiając o ich przyjęciu Komisji Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 2 tej dyrektywy
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2006/100/WE upłynął w dniu przystąpienia Rumunii i Bułgarii do Unii Europejskiej, tj. w dniu 1 stycznia 2007 r. Na dzień wniesienia niniejszej skargi strona pozwana nie przyjęła żadnych środków transpozycji dyrektywy lub nie poinformowała o nich Komisji.

(¹) Dz.U. L 363, str. 141.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-224/08)

(2008/C 171/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: C. Huvelin, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2006/100/WE z dnia 20 listopada 2006 r. dostosowującej niektóre dyrektywy w dziedzinie swobodnego przepływu osób, w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii (¹) lub w każdym razie nie powiadamiając o ich przyjęciu Komisji Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2006/100/WE upłynął w dniu przystąpienia Rumunii i Bułgarii do Unii Europejskiej, tj. w dniu 1 stycznia 2007 r. Tymczasem na dzień wniesienia niniejszej skargi strona pozwana wciąż nie przyjęła środków niezbędnych w celu całkowitej transpozycji dyrektywy, w szczególności w zakresie zawodów medycznych, prawników i architektów.

(¹) Dz.U. L 363, str. 141.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 28 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 3 de Valladolid — Hiszpania) — Vicente Pascual García przeciwko Confederación Hidrográfica del Duero

(Sprawa C-87/06) (¹)

(2008/C 171/47)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 121 z 20.5.2006.